

§ 4. Wynagrodzenie za prace wykonywane w godzinach nadliczbowych, ustalonych w harmonogramie, oblicza się na ogólnych zasadach. Wynagrodzenia tego nie wlicza się do podstawy obliczenia dodatkowej premii określonej w § 3 ust. 1.

§ 5. Pracownik o nie normowanym czasie pracy, któremu zlecono dodatkowy nadzór nad montażem lub rozruchem maszyn i urządzeń na II lub III zmianie, może otrzymać dodatkową premię w wysokości do 15% wynagrodzenia określonego w § 1 pod warunkiem, że pracownik ten wykonywał dodatkowy nadzór na II lub III zmianie przez okres co najmniej 6 dni w danym miesiącu.

§ 6. 1. Wynagrodzenie, o którym mowa w § 1, 2 i 5, wypłaca się z osobowego funduszu płac przedsiębiorstw.

2. Dodatkowe premie, o których mowa w § 3, wypłaca się z kwot przyznanych przez inwestora w trybie i na zasadach określonych w uchwale nr 158 Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 1969 r. w sprawie dodatkowego premiowania niektórych robotników i pracowników inżynierjno-technicznych przedsiębiorstw produkujących i dostarczających ma-

szyny i urządzenia za terminową ich dostawę, montaż i rozruch technologiczny.

§ 7. Pracownicy delegowani do prac związanych z montażem lub rozruchem maszyn i urządzeń otrzymują zwrot kosztów podróży oraz diety według ogólnie obowiązujących zasad.

§ 8. Pracownikowi delegowanemu do prac związanych z montażem lub rozruchem maszyn i urządzeń przysługują poza wynagrodzeniem określonym niniejszą uchwałą świadczenia przewidziane układem zbiorowym pracy.

§ 9. Traci moc uchwała nr 300 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 9 października 1968 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników przedsiębiorstw produkcyjnych podległych Ministrom Przemysłu Ciężkiego oraz Przemysłu Maszynowego delegowanych do prac związanych z montażem lub rozruchem maszyn i urządzeń poza przedsiębiorstwem macierzystym.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1970 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz  
Wiceprezes Rady Ministrów

### 304

#### ZARZĄDZENIE Nr 80 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 14 sierpnia 1969 r.

##### o zakresie działania Komitetu Drobnej Wytwórczości z tytułu koordynacji międzyresortowej.

Na podstawie § 1 uchwały nr 114 Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1969 r. w sprawie koordynacji międzyresortowej (Monitor Polski Nr 30, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Komitet Drobnej Wytwórczości organizuje i koordynuje działalność wytwórczą i usługową drobnej wytwórczości, a w szczególności: państwowego przemysłu terenowego, spółdzielczości pracy, rzemieślniczej spółdzielczości zaopatrzenia i zbytu, organizacji społecznych prowadzących działalność gospodarczą, rzemiosła indywidualnego oraz innych nie uspołecznionych drobnych wytwórców.

2. Zadania i środki dla Komitetu Drobnej Wytwórczości, określone zbiorczo w narodowym planie gospodarczym, dzielone są przez Komitet Drobnej Wytwórczości i odpowiednio wyodrębniane na poszczególne organizacje drobnej wytwórczości objęte planem centralnym i terenowym.

§ 2. Komitet Drobnej Wytwórczości sprawuje funkcje koordynacji międzyresortowej w stosunku do resortów i instytucji centralnych prowadzących działalność w dziedzinach:

1) usług dla ludności, koordynowanych dotychczas stosownie do uchwały nr 203 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1965 r. w sprawie rozwoju usług dla ludności w latach 1966—1970 (Monitor Polski Nr 47, poz. 259) przez Komitet Drobnej Wytwórczości, Ministerstwo Gospodarki Komunalnej i Ministerstwo Komunikacji, oraz tych usług dla jednostek gospodarki uspołecznionej, które w przeważającej mierze wykonywane są w sieci usług dla ludności; Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami ustala wykaz usług wymagających koordynacji międzyresortowej, obejmujący w szczególności usługi polegające na naprawie artykułów trwałego użytku, usługi stacji obsługi pojazdów mechanicznych, usługi remontowo-budowlane i inne;

- 2) produkcji wyrobów lub grup wyrobów, w których drobna wytwórczość jest głównym producentem w skali krajowej, zgodnie z odrębnymi przepisami oraz porozumieniami zawartymi pomiędzy Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości a zainteresowanymi ministrami;
- 3) produkcji i usług zastrzeżonych dla zatrudnienia inwalidów;
- 4) pracy nakładczej oraz ustalania wytycznych i przepisów w zakresie organizowania i wykonywania tej pracy;
- 5) działalności gospodarczej organizacji społecznych, nadzorowanych przez odpowiednie resorty;
- 6) polityki dotyczącej działalności rzemiosła, przemysłu prywatnego, przemysłu domowego i ludowego oraz usług nierzemieślniczych.

§ 3. Zadaniem Komitetu Drobnej Wytwórczości jest koordynowanie działalności drobnej wytwórczości oraz działalności innych resortów w powiązaniu z terenowymi zadaniami aktywizacji gospodarczej w celu zaspokajania zapotrzebowania ludności i jednostek gospodarki uspołecznionej na usługi i wyroby określone w § 2 oraz zapewnienie zgodnej z interesem gospodarki narodowej działalności rzemiosła i innych nie uspołecznionych drobnych wytwórców.

§ 4. W ramach koordynacji międzyresortowej oprócz funkcji wymienionych w § 4 uchwały nr 114 Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1969 r. w sprawie koordynacji międzyresortowej (Monitor Polski Nr 30, poz. 224) Komitet Drobnej Wytwórczości:

- 1) programuje perspektywicznie oraz bilansuje zadania i środki niezbędne do zapewnienia rozwoju dziedzin działalności, określonych w § 2, zgodnie z potrzebami gospodarki narodowej,
- 2) zgłasza wnioski co do zapewnienia w planach właściwych resortów środków niezbędnych do realizacji zadań objętych koordynacją międzyresortową,

- 3) zapewnia bądź występuje do właściwych naczelnych organów administracji państwowej z wnioskami o wprowadzenie bodźców oraz warunków ekonomicznych i organizacyjno-technicznych do należytego rozwoju koordynowanych dziedzin działalności,
- 4) występuje z wnioskami o wydanie lub wydaje w ramach swej właściwości przepisy w dziedzinach określonych w § 2.

§ 5. Ministerstwa i instytucje centralne, nadzorujące działalność objętą zakresem koordynacji międzyresortowej Komitetu Drobnej Wytwórczości, obowiązane są w szczególności do:

- 1) przedstawiania Komitetowi informacji i analiz niezbędnych do oceny stanu i postępu realizacji zadań ustalonych w trybie koordynacji międzyresortowej,
- 2) przedstawiania Komitetowi do oceny projektów planów resortowych w zakresie objętym jego koordynacją,
- 3) uzgadniania z Komitetem programów działania oraz podstawowych przedsięwzięć organizacyjno-technicznych, zwłaszcza w dziedzinie inwestycji, postępu technicznego, szkolenia kadr itp.,
- 4) zgłaszania wniosków w sprawie środków niezbędnych do realizacji zadań.

§ 6. Ministrowie bilansujący środki zaopatrzenia materiałowo-technicznego obowiązani są uwzględniać w bilansach i planach rozdziału potrzeby zgłaszane przez Komitet Drobnej Wytwórczości w zakresie koordynowanych przez niego dziedzin działalności.

§ 7. Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości informuje Radę Ministrów oraz Komisję Planowania przy Radzie Ministrów o przebiegu realizacji zadań poruczonych jego nadzorowi i koordynacji. W razie potrzeby przedstawia Radzie Ministrów odpowiednie wnioski.

§ 8. Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości opracuje i przedstawi Prezesowi Rady Ministrów w terminie do dnia 30 września 1969 r. projekty aktów prawnych niezbędnych do uzgodnienia obowiązujących przepisów z ustalonym w tym zarządzeniu zakresem działania Komitetu Drobnej Wytwórczości z tytułu koordynacji międzyresortowej.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

Wiceprezes Rady Ministrów

### 305

#### ZARZĄDZENIE Nr 81 PRZESZA RADY MINISTRÓW

z dnia 14 sierpnia 1969 r.

##### o zakresie działania Ministra Przemysłu Ciężkiego z tytułu koordynacji międzyresortowej.

Na podstawie § 1 uchwały nr 114 Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1969 r. w sprawie koordynacji międzyresortowej (Monitor Polski Nr 30, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Minister Przemysłu Ciężkiego:

- 1) ustala kierunki rozwoju, koordynuje produkcję i bilansuje potrzeby gospodarki narodowej w ramach narodowego planu gospodarczego w zakresie:
  - a) koksownictwa,
  - b) hutnictwa żelaza i stali (wyroby hutnicze, przetwórstwo hutnicze, maszyny i urządzenia hutnicze),
  - c) odlewnictwa (żeliwo, staliwo, metale nieżelazne),
  - d) kuziennictwa (odkuvki swobodnie kute),
  - e) hutnictwa metali nieżelaznych,
  - f) materiałów ogniotrwałych,
  - g) wyrobów metalowych,
- 2) opracowuje projekty bilansów oraz plany rozdziału artykułów wymienionych w załączniku nr 1 i przedstawia je Komisji Planowania przy Radzie Ministrów; po zatwierdzeniu tych bilansów w ramach narodowego planu gospodarczego ustala sposób ich realizacji i rozdziału,
- 3) opracowuje i zatwierdza bilanse artykułów wymienionych w załącznikach nr 2 i 3,
- 4) opracowuje i zatwierdza we współdziałaniu z Ministrem Górnictwa i Energetyki kwartalne rozdzielniki koksu,
- 5) koordynuje w ramach ogólnej polityki rozwoju bazy naukowo-technicznej rozwój zaplecza naukowo-badawczego i projektowo-konstrukcyjnego w zakresie, o którym mowa w pkt 1, a w szczególności w branżach należących organizacyjnie do innych resortów, jak odlewnictwo, kuziennictwo, normalia i materiały ogniotrwałe.

2. Zatwierdzone bilanse artykułów wymienionych w załącznikach nr 1, 2 i 3 są podstawą do ustalania wielkości operatywnego planu produkcji w poszczególnych resortach.

§ 2. Upoważnia się Ministra Przemysłu Ciężkiego do dokonywania w ciągu roku zmian w rozdzielnikach artykułów objętych załącznikami nr 1, 2 i 3 w oparciu o zatwierdzone

normy ich zużycia oraz o stan zapasów u odbiorców na koniec roku poprzedzającego rok planowy.

§ 3. Zobowiązuje się ministrów resortów gospodarczych do:

- 1) uwzględniania w planach rozwoju podległych im jednostek organizacyjnych wytycznych Ministra Przemysłu Ciężkiego w zakresie, o którym mowa w § 1 ust. 1 pkt 1,
- 2) przedstawiania Ministrowi Przemysłu Ciężkiego wycinków planów w zakresie przez niego ustalonym na podstawie wytycznych Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, a dotyczącym zagadnień, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1,
- 3) przedstawiania Ministrowi Przemysłu Ciężkiego odpowiednich danych statystycznych.

§ 4. 1. Minister Przemysłu Ciężkiego sprawuje koordynację międzyresortową w zakresie zagadnień, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1, odpowiada za:

- 1) program rozwoju,
- 2) kierunki rozbudowy i modernizacji,
- 3) wykorzystanie mocy produkcyjnych,
- 4) asortyment i specjalizację produkcji,
- 5) wprowadzanie postępu technicznego i technologicznego,
- 6) wprowadzanie normalizacji i typizacji,
- 7) jakość i poziom nowoczesności wyrobów oraz wycofywanie wyrobów przestarzałych i o niskich standardach jakościowych.

2. Wytyczne Ministra Przemysłu Ciężkiego, wydane w celu wykonania ustaleń wymienionych w ust. 1, są wiążące dla wszystkich jednostek organizacyjnych objętych narodowym planem gospodarczym.

§ 5. Minister Przemysłu Ciężkiego w ramach narodowego planu gospodarczego i w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego dysponuje całością środków dewizowych na import wyrobów hutniczych oraz innych artykułów, w których zaopatrzenie gospodarki narodowej należy do je-